

<p>On Value Added Tax</p> <p>In principle, every decision by a government in general and in Israel in particular can create economic opportunities and, on the other hand, can also cause economic problems.</p> <p>Therefore, it is appropriate that such decisions be made through a systematic process that takes into account as many variables as possible. The problem is that we usually analyze today in terms of yesterday for tomorrow. That is, the data we have is usually data from yesterday, the past. Whether it is the distant past and/or the more recent past. This data is routinely used as a basis for assessments that are made today in the present in order to plan for the future tomorrow.</p> <p>At the same time, it must be mentioned that there are of course ways and methods, some scientific and some less scientific, that help us to facilitate both the decision-making process and the extraction of relevant data.</p> <p>As mentioned, government decisions may lead to difficulties and opportunities. Hence, it must be understood that when such decisions are made on a single basis, such decisions will usually lead to a reaction from those factors that were not taken into account.</p> <p>In fact, there is no such decision that does not have a reaction, whether the reaction was taken in advance or not.</p> <p>For example, suppose that the government decides (we refer to a government decision through all the relevant procedures of the separation of powers and all the other variables that bring the decision to implementation without specifying what the procedures are necessary to implement the decision), to determine that every car owner in Israel is obliged to report at the end of each year the number of kilometers traveled during the year. Of course, this is an unnecessary decision by all opinions, and it is proposed below in order to explain how a decision can create a reaction and activity.</p> <p>As stated, it was decided to put into effect the decision that every car owner in Israel must report the number of kilometers traveled during the current year. Let's examine the effect of this provision. When a reward is offered to those who met the conditions and, alternatively, a fine to those who did not meet them. Let's assume that it has been decided that the vehicle owner will have to declare this to a lawyer who has been trained for this. Hence, a training mechanism must</p>	<p>על מס ערך המוסף</p> <p>בעקרון, כל החלטה של ממשלה בכלל ובישראל בפרט יכולה ליצור הזדמנויות כלכליות ומאידך גם לגרום לבעיות כלכליות. לפיכך, ראוי כי החלטות כאלו תקבלנה דרך תהליך שיטתי הלוך בחשבון משתנים רבים ככל האפשר.</p> <p>הבעיה, אנו בדרך כלל מנתחים היום במונחי האתמול עבור המחר. הינו, הנתונים שבידינו הם בדרך כלל נתוני האתמול, העבר. בין אם זהו עבר רחוק ו/או עבר קרוב יותר. נתונים אלו מהווים דרך קבע כבסיס להערכות המתבצעות היום בהווה כדי לתכנן את המחר העתיד.</p> <p>יחד עם זאת, חייבים להזכיר כי ישנם כמובן דרכים ושיטות חלקם מדעיות וחלקן פחות מדעיות המסייעות בידינו להקל הן מלאכת ההחלטה והן בחיזוי הנתונים הרלוונטיים.</p> <p>כאמור, החלטות הממשלה עשויות להוביל לקשיים ולהזדמנויות.</p> <p>מכאן, יש להבין כי כאשר החלטות כאלו מתקבלות על בסיס יחיד, יובילו החלטות כאלו, בדרך כלל לתגובה מצד אותם גורמים שלא נלקחו בחשבון.</p> <p>למעשה, אין החלטה כזו שאין לה תגובה בין אם התגובה נלקחה מראש ובין אם לאו התגובה ישנה.</p> <p>למשל, נניח כי הממשלה מחליטה, (אנו מתייחסים להחלטת ממשלה דרך כל הפרוצדורות הרלוונטיות של הפרדת רשויות וכל המשתנים האחרים המביאים את החלטה לידי יישום בלא לפרט מהם הפרוצדורות הנחוצות לשם יישום החלטה), לקבוע כי כל בעל רכב בישראל מחויב לדווח בתום כל שנה את מספר הקילומטרים שעבר במהלך השנה.</p> <p>כמובן שזוהי החלטה מיותרת לכל הדעות, והיא מוצעת להלן על מנת להסביר כיצד החלטה יכולה ליצור תגובה ופעילות.</p> <p>כאמור, הוחלט להוציא את הפועל את ההחלטה שעל כל בעל רכב בישראל לדווח על מספר הקילומטרים שעבר במהלך השנה השוטפת. בוא נבדוק מה השפעת ההוראה הזו. כאשר יוצע פרס למי שעמד בתנאים ולחילופין קנס למי שלא עמד בהם.</p> <p>נניח כי הוחלט שבעל הרכב יצטרך להצהיר על כך בפניו של עורך דין שהוכשר לכך. מכאן, יש להקים מנגנון הכשרה אשר יכשיר עורכי דין לקריאת מד-און. נניח כי תוכנית ההכשרה תועבר בעזרת מיקור חוץ. בהמשך, יקומו מוכנים שיתמחו</p>
--	---

<p>be established that will train lawyers to read a speedometer. Let's assume that the training program will be outsourced. Later, there will be those who specialize in providing this service, as well as institutes that will help "arrange" the speedometer accordingly (i.e., to forge or repair a speedometer) in order to avoid the fine imposed. In addition, there will be lawyers who will assist with the affidavit and those who specialize in award claims and/or in defending those who have been fined.</p> <p>In fact, the result of a decision that can be called casual, leads, as we see, to the unfolding of the economic system and its adaptation to the new needs that are created. Both in terms of the formal and informal economic systems.</p> <p>Let's go back to the beginning and examine whether the decision-makers could see the whole picture or not. In principle, it seems that economic decisions are usually made at the economic level. Since the economic level comes from the field of economics, it can be assumed that most of its decisions will be on the economic level. Let's assume that when calculating the value of the decision, it turns out that there are three million cars in Israel and each car will have to pay 120 NIS for the inspection, then the contribution of the decision to the economy will be 360 million NIS per year. On the surface, it seems that this is a minimal contribution, and in the end, the direct income (taxes and fees) according to the economists' calculations will be only 17 million NIS. Therefore, such a decision will not be made, at least in light of the calculation of cost versus economic benefit.</p> <p>On the other hand, if those economists who decide were to look specifically through the calculation methods of anthropological economics, they would refer to more holistic variables. Such as, for example, a change or addition of workers to an unstable employment structure as it exists today.</p> <p>That is, in order to implement the decision, 750 thousand hours of work by meter readers will be necessary. That is, more than 300 workers are needed during the year to read meters. In addition, about 400 more lawyers will join (for the approval of the documentation) the aforementioned workforce, as well as about 200 more assistants. This is in addition to the manpower needed for enforcement, prosecution, approval, management, and the like. Thus, the direct contribution of a decision would have received greater weight with the help of all the additions to jobs and</p>	<p>במתן השרות הזה וכן במקביל מכונים שיסייעו ל"סידור" מד הארץ בהתאם (הינו לזיוף או תיקון מד ארץ) כדי להימנע מהקנס המוטל.</p> <p>כמו כן, יקומו עורכי דין אשר יסייעו בתצהיר וכאלו אשר יתמחו בתביעות הפרס ו/או בהגנה על כאלו שהוטל עליהם קנס.</p> <p>למעשה התוצאה של החלטה שניתן לכנות אותה סתמית, מביא כפי שאנו רואים להתגלגלות המערכת הכלכלית והתאמתה לצרכים החדשים שנוצרים. הן מבחינת המערכת הכלכלית הפורמלית והן הבלתי פורמלית כאחד.</p> <p>נחזור להתחלה ונבחן האם המחליטים יכלו לראות את כל התמונה או לא. בעיקרון, ככל הנראה, החלטות כלכליות מתקבלות בדרך כלל בדרג כלכלי. מהיות הדרג הכלכלי בא מתחום הכלכלה, יש לשער כי מרבית החלטותיו יהיו במישור הכלכלי.</p> <p>נניח כי בחישוב ערך ההחלטה יוצא כי בישראל ישנן שלוש מיליון מכוניות וכל מכונית תצטרך לשלם 120 ש"ח לטובת הבדיקה, הרי שתרומה של החלטה למשק תעמוד על 360 מיליון ש"ח בשנה.</p> <p>על פניו, נראה כי זוהי תרומה מזערית אשר בסופו של דבר ההכנסה הישירה (ממיסים ואגרות) על פי חישוב הכלכלנים תעמוד על 17 מיליון ש"ח בלבד.</p> <p>לפיכך החלטה כזו לא תתקבל לפחות לאור החישוב של עלות מול תועלת כלכלית.</p> <p>מאידך, אילו אותם כלכלנים מחליטים היו מסתכלים דווקא דרך אורחות החישוב של הכלכלה האנתרופולוגית, הם היו מתייחסים אל משתנים הוליסטיים יותר.</p> <p>כמו למשל, שינוי או תוספת של עובדים למבנה תעסוקתי לא יציב כפי שיש כיום.</p> <p>כלומר, על מנת לבצע את ההחלטה יהיו נחוצים 750 אלף שעות עבודה של קוראי מונים. כלומר, יותר מ-300 עובדים נחוצים במהלך השנה כדי לקרוא מונים. בנוסף, יצטרפו (לאישור התיעוד) למעגל העבודה הנ"ל עוד כ-400 עורכי דין וכן, עוד כ-200 עוזרים.</p> <p>זאת בנוסף לכוח האדם הנחוץ לאכיפה, לתביעה, לאישור, לניהול וכיוצא בזה.</p> <p>כך, התרומה הישירה של החלטה הייתה מקבלת משקל רב יותר בעזרת כל התוספת במשרות ובתעסוקה דבר המתבטא</p>
---	---

<p>employment, which is reflected on the one hand in the reduction of pension recipients and on the other hand in the increase in the number of National Insurance payers.</p> <p>Beyond that, the general payment cycle in the economy is gaining momentum with more purchases and more money flowing into the economy.</p> <p>We have actually seen how a stupidly simple decision can create work, let alone a fateful tax like VAT - the value-added tax. The question arises, how can such a decision be given to those who see the world in terms of only one-valued values, like mathematical economists?</p> <p>In my opinion, all economic models are one-dimensional and one-valued. They do not have the ability to see beyond the behavior of a single variable, a maximum of two. And we know that life is not linear one-dimensional, but consists of chains of actions, reactions and counter-reactions almost to infinity.</p> <p>A decision to increase the VAT by another percentage is also a decision that was approached in the same way as it was proposed before. That is, through direct donations. Without considering the direct and indirect negative contribution that raising the VAT will have on the economy in its current state. I will not argue that in my opinion this is more than clear, the economy in its current state needs to lower prices, not raise them.</p> <p>Moreover, an in-depth examination that I conducted in relation to VAT in accordance with the current system, in which there are traders who offset input VAT and transfer only the difference to the Treasury, shows that when the VAT was 17%, the Treasury received a total of only 5.6% of the total transactions subject to VAT alone. Thus, a 1% increase in VAT will result in a contribution of only 0.29%.</p> <p>When the negative contribution of this situation to the economy will be a real increase in all products without the Treasury "benefiting" from it at all.</p> <p>On the contrary, this may cause greater damage, in the form of non-reporting, or over-reporting and/or leading to a system of reactions from buyers that will ultimately result in a significant loss of state revenue.</p> <p>However, it is not appropriate to demand without offering an alternative, and therefore below is a slightly different alternative that, in my humble opinion, is no less effective. Sometimes the problem lies elsewhere, and therefore we will solve the problem where it is, in essence and not in the area of its appearance.</p> <p>Hence, the problem is in the method of calculation and</p>	<p>מצד אחד הן בהפחתת מקבלי קצבאות ומאידך בעליה במפר משלמי הביטוח הלאומי.</p> <p>מעבר לזה, מעגל התשלומים הכללי במשק מקבל תנופה בעזרת עוד רכישות ועוד הזרמת כספים למשק.</p> <p>ראינו למעשה כיצד החלטה פשוטה עד כדי טיפשות מסוגלת ליצור עבודה כל שכן הלטה הרת גורל כמו המס הערך המוסף - מס הערך המוסף. נשאלת השאלה, כיצד יכולים לתת החלטה כזו בידיהם של אלו הרואים את העולם בערך חד-ערכי בלבד כמו הכלכלנים המתמטיים?</p> <p>כל המודלים הכלכליים הם להערכתי, חד-ממדיים וחד-ערכים. אין להם את היכולת לראות מעבר להתנהגות של משתנה בודד מקסימום שניים. והרי אנו יודעים כי החיים אינם לינאריים חד-ממדיים אלא מורכבים משרשראות של פעולות תגובות ותגובות נגד עד כמעט אין סוף.</p> <p>גם החלטה לעלות את המס הערך המוסף בעוד אחוז הינה החלטה שהתייחסו אליה באותה הדרך בה הוצע קודם. קרי, דרך התרומה הישירה.</p> <p>בלי להתחשב על התרומה השלילית הישירה והעקיפה שתהיה להעלאת המס הערך המוסף על המשק במצבו הנוכחי.</p> <p>לא אטען כי להערכתי הדבר יותר מברור, המשק במצבו הנוכחי זקוק להורדת מחירים ולא להעלאתם. יתרה מזו, בדיקה מעמיקה שערכתי ביחס למס הערך המוסף בהתאם לשיטה הנוכחית, בה ישנם עוסקים אשר מקזזים מס הערך המוסף תשומות ומעבירים רק את ההפרש לאוצר, עולה כי כאשר המס הערך המוסף עמד על 17%, האוצר מקבל בסך הכול רק 5.6% מסה"כ העסקאות נשוא המס הערך המוסף בלבד. כך, שהעלאה של 1% במס הערך המוסף יביא לתרומה של 0.29% בלבד.</p> <p>כאשר התרומה השלילית של מצב זה על המשק, תהיה בעליה ראלית של כל המוצרים מבלי שהאוצר "ייהנה" ממנה כלל.</p> <p>נהפוך הוא זה עשוי לגרום לנזקים גדולים יותר, בצורה של אי דיווח, או דיווח יתר ו/או להביא למערכת של תגובות מצד הרוכשים אשר יביא בסופו של דבר להפסד ניכר של הכנסות המדינה.</p> <p>אומנם, לא יאה לדרוש מבלי להציע אלטרנטיבה ולכן להלן אלטרנטיבה שונה במקצת אשר להערכתי הצנועה יעילה לא</p>
--	---

<p>not in the percentage of calculation. That is, when a business offsets input VAT, he is free to determine the amount of VAT he will transfer. That is, he may decide what he will pay as the difference between his inputs and his outputs. Thus, the Treasury only receives 5.6% of the VAT amount. However, if VAT were to become a kind of value-added tax without offset, but with a percentage reduction, then the percentage that would be transferred would exceed the amount received today. In addition, the number of traders who today "decide" what to transfer would decrease not because of the strict supervision and enforcement but because of the lack of interest in the minor risk of VAT. In other words, we will decide that the value-added tax will be 7% without offset, we have already lowered prices in the economy to 11%, while the Treasury will receive 5% of all transactions that occur in the economy (which is more than it will receive in the current format even after the VAT increase by 1%).</p> <p>Even if we assume that prices will not be reduced, for example because of the greed of business owners, this will increase their profit and hence the Treasury will receive the difference in the form of income tax. This way, the Treasury will benefit in any way. First, an increase in the number of reported transactions, a reduction in prices that leads to a reduction in the amount of assistance required, an increase in the volume of sales and larger turnovers, and finally, a greater collection of both VAT and income tax.</p>	<p>פחות.</p> <p>לעיתים הבעיה טמונה דווקא במקום אחר ולכן נפתור את הבעיה היכן שהיא, במהות ולא בשטח ההופעה שלה.</p> <p>מכאן, הבעיה הינה בשיטה של החישוב ולא באחוז החישוב. קרי, כאשר עוסק מקזז מס הערך המוסף תשומות, הוא חופשי לקבוע מה גובה המס הערך המוסף שיעביר. כלומר, הוא עשוי להחליט מה הוא ישלם כהפרש בין התשומות שלו לתפוקות שלו.</p> <p>כך, מקבל האוצר רק 5.6% מגובה המס הערך המוסף. אולם, אם המס הערך המוסף היה הופך למעין מס ערך מוסף ללא קיזוז, אולם בהפחתה באחוז, הרי האחוז שיועבר יעלה על הסכום שמתקבל כיום.</p> <p>בנוסף, כמות העוסקים שהיום "מחליטים" מה להעביר תקטן לא משום הפיקוח והאכיפה הקשוחה אלא משום חוסר העניין שיש בסיכון המינורי של המס הערך המוסף.</p> <p>כלומר, נחליט כי מס הערך המוסף יעמוד על 7% בלא קיזוז, כבר הורדנו את המחירים במשק בכדי 11% ואילו האוצר יקבל 5% מסך כל העסקאות שיתרחשו במשק (זה יותר ממה שיקבל במתכונת הנוכחית גם לאחר עליית מס הערך המוסף ב-1%).</p> <p>גם אם נניח שלא יופחתו מחירים, למשל בגלל חמדנותם של בעלי עסקים, זה יגדיל את הרווח שלהם ומכאן האוצר יקבל את ההפרש בצורה של מס הכנסה.</p> <p>כך יוצא האוצר בכל צורה, נשכר. ראשית עליה במספר העסקאות המדווחות, הורדת מחירים שמביאה להפחתה בכמות הסיוע הנדרש, עליה בהיקף המכירות ומחזורים גדולים יותר ולבסוף גביה גדולה יותר הן של מס הערך המוסף והן של מס הכנסה.</p>
--	---